

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petek-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v L nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. —

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Possamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Dalnjem vztoku.

Vojna se je torej dejansko že pričela in na Dalnjem vztoku že pokajo puške in grome topovi. Da se je Rusija pošteno trudila, da prepreči prelivanje krvi in doseže z Japonsko nekak modus vivendi, to mora priznati vsakdo, ki sodi nepristransko. Umetno pa je, da Rusija, ta silna in ogromna država, pred katero se celo trese vse Evropa, ni mogla in ni smela kapitulirati pred jedva v krog civilizovanih narodov vstopivšo državo vzhajajočega solnca, ako ni hotela škodovati svojemu ugledu in svoji veljavi ne le v Evropi, ampak zlasti v Aziji. Sovražniki Rusije in slovanstva v obde sicer naglašajo, da bi se moral Rusija upogniti zahtevam Japonske na vsak način, če bi tudi s tem trpel njen ugled, že zbog tega, da bi se ohranil mir, če gar najnaučnejši zagovornik je bil baš car Nikolaj sam, ne povedo pa, da je Nikolaj II. kot pravi car miru storil vse, kar je bilo v njegovih močeh, da prepreči grozečo vojno, a da so se vse njegovi blagohotni naporji razbili ob trdrovratnosti očabnih Japoncev, ki so zahtevali nič manj in nič več, kakor da bi se Rusija ponizala pred njimi in brez vsakega ugovora pristala na vse njihove zahteve. Morda se ne moremo, ako trdim, da so Japonti baš radi tega nastopali toli predzrno s svojimi postulati, ker so se nadejali, da bode car Nikolaj kot idealen knez miru raje izpolnil vse zahteve, nego da bi pričustil, da se pridne krvavo klanje. In da so Japonti izsiliли tako dalekosežnih koncesij od Rusije, je pač v prvi vrsti pripisovati baš temu momentu. Morda bi bili celo dosegli popolnoma svoj namen, ako bi tudi carju ne bilo načelo: salus rei publicae suprema lex esto.

Naj se že sodi o Mandžuriji kakor se hoče, priznati je vendarle treba, da vrši Rusija v tej deželi eminentno kulturno delo in da to pokrajino mora imeti, ako hoče, da

bo procvitala sibirska železnica. Ugovarja se, zlasti z nemške in angleške strani, da nima nikake pravice do te dežele. To je res. Sedaj pa vprašamo, ali ima morda Japonska kakake pravice? Katera država se pa sploh meni in briga za pravice, kadar okupira kako pokrajino?! Ali se je menila zato Prusija, ko je zasedla Hanover, ali Angleška, ko je okupirala Egipt?! Zakaj pa Avstrija ne izroči Turčiji nazaj Bosne in Hercegovine, dasi jo je že zdavna pacificirala, kakor ji je naložil berolinski kongres? Prav takisto je tudi z Mandžurijo! A vendar so ljudje, ki postopanje prvo imenovanih držav odobravajo, Rusije pa obsojajo.

Ker Rusija brani svoje interese, kakor bi to storila vsaka druga država, ker jih noče žrtvovati v prid Japonske, Angleške in ameriških Združenih držav in se ne umakne iz pokrajine, kjer je zasadila prve kali evropske kulture in si zgradila železnicu, ki dopoljuje sibirsko železniško progo in brez katere bi ta ne imela tiste kulturne važnosti in tistega kulturnega pomena, kakor ga ima, ako se končuje ob morju — v Port Arturu, kjer morje nikdar ne zamrzne in je pristanišče celo leto prosto ledu, to se označuje od angleške, ameriške in nemške strani kot nasilstvo, kot brezvestnost in kršenje mednarodnega prava! Ko je pa John Bull na tolovajski način oropal Bure svobode, ko je Uncle Sam Špancem ugrabil Kubo in Filipine in nemški Mihel odvezel Dancem Holštejnsko, je bilo to v redu in ni se kršilo mednarodno pravo! Ako sta Anglija in Nemčija imeli pravico zasesti in anektirati Vejhajvej in Kiaočav, zakaj bi potem Rusija ne smela zasesti Port Arturia v istem zalužu Pečili in zasno okupirati Mandžurije?! In postopanje Japonske je seveda popolnoma korektno!

Japonska je samo prekinila diplomatične zveze z Rusijo, ne da bi jih še napovedala vojno.

— Gospodična Olimpija — gospod kapitan Podobnik — je predstavljala baronica.

Nemo sta se Konrad in Ljudmila poklonila drug drugemu, hladno in ceremonijelno. Kakor da sta si popolnoma tuja, sta stala čez dolgo let zopet skupaj — mož in žena. Njiju pogledi so se zadeli, v Konradovih očeh se je zrcalila trda nepristopnost, nepreklicni sklep, da je ta ženska zanj mrtva — v Ljudmilinih očeh je svetlikal nestalno in nejasno neki tajinstven ogenj, neki žar zavratnosti in prekanjenosti.

Ljudmila in baronica Cojzova sta šli dalje. Konrad se je odvrnil od nju in začel misliti, kako bi se najlaglje odstranil iz družbe, med tem ko jima je Kopitar z napeto pozornostjo sledil.

— Gospodična Olimpija — grof de Laval — je predstavljala baronica Cojzova. Kopitarjev pogled je postal teman in jezen.

— Čemu neki prikrivata, da se pozna? Za tem mora nekaj tičati. Tako je govoril Kopitar sam sebi in sklenil, da posveti grofu Lavalu in Ljudmili največjo pozornost.

Mednarodno pravo zahaja, da se ima preje, predno se prične s sovražnostmi in z vojevanjem, vojna formalno napovedati. Japonska se tega prastarega pravila, po katerem so se ravnali že celo stari Rimljani, ni držala. Brez napovedi vojne, kakor naveden tolovaj in morski pirat se je priklatila in utihotapila japonska bojna mornarica v temni noči iz angleške luke Vejhajvej predruskopristanišče Port Artur in iz zasede napadla rusko brodovje. To je flagrantno kršenje mednarodnega prava, to je navadno tolovajstvo, katero skoraj nima para v svetovni zgodovini in katero se ne dá dovolj ostro ožigosati! S tem svojim dejanjem pa so Japonti pokazali, da so se pač navidezno in na zunanje navzeli evropske kulture in se površno prilagodili evropskim šegam in navadam, v bistvu pa so ostali stari barbari in Azijati, kakršni so bili pred 40. leti, ko jih še ni oblizala zapadna prosveta! Ta njihov čin je v vsem kulturnem svetu, kar ga še ni okužil protiruski šovinizem, obudil silno ogordje in celo nemški krogi v Berolinu, ki niso posem prosti simpatij napram Japonti, so dali duška svoji nevolji in strogo obsodili to tolovajsko dejanje Japonske! In ako je bil kdo, ki misli pošteno in jedostopen razsodnosti, v razvoju rusko-japonskega konflikta na strani Japonske, mislec, da se ista hori za pravico, to postopanje Japoncev mu je moralno odpriči, da Japonska ni vredna simpatij nobenega naobraženega Evropejca!

Prvi spopadi.

Kakor smo že včeraj poročali, je japonska bojna mornarica, ki je bila zasidrana v Vejhajveju, ponoči napadla na zavratni način rusko

brodovje v Port Arturu in poškodovala tri ladje, ki so se nahajale izven pristanišča. Po najnovnejših poročilih je japonska flota štela 17 ladij. Poškodovanje ruske oklopnice se zovejo »Cesarjevič«, »Retvizan« in »Palada«. Kakor se zatrjuje, so bile to najboljše ladje, kar jih je imela Rusija na Dalnjem vztoku, in sobaj tako hudo poškodovane, da ne bodo za nobeno rabo več, kar pa ni verjetno. O »Paladi« se pa sploh poroča, da se je potopila. Iz japonskega vira so tudi nadaljnje vesti, da so Japonti zajeli ruski transportni parnik »Silks«, ki je bil — obložen z rižem — namejen v Port Artur in že dve drugi transportni ladji, najbrže parnik »Mandžur«, ki je bil zasidran v japonski luki Nagasaki. Drugi viri pa zoper trde, da je Japonska vjela nekaj neznačnih in brezpomembnih ladij, ki so se v Japonskem morju bavile z ribarstvom in zraven vohunile za Rusijo. Kaj je resnice na tem, se pri nasprotujotih poročilih dà le težko dognati. Dejanjsko potrjeno je pale to, da je japonsko brodovje brez napovedi vojne napadlo Port Artur, poškodovala tri oklopnice, a se končno moralno umakniti.

Car je napovedal vojno.

Vtis teh vesti, na Ruskem, zlasti v Petrogradu, kjer se niso nadejali, da bi Japonti v nasprotju z mednarodnim pravom pričeli, s sovražnostmi, predno bi napovedali vojne, je bil naravnost velikanski. Celo na carja, ki se je takorek oč vživel v idejo miroljubja, so te vesti vplivale z neodoljivo silo. In pod vtisom teh poročil je napovedal car Nikolaj II., kakor poroča »Neue Freie Presse«, včeraj popoldne ob 3. urji Japonski vojno.

Vojno ministrstvo je obenem ukazalo, da se mobilizuje vsa rezerva. Vsi ruski podaniki, ki bivajo v inozemstvu in so vojaki, so pokli-

čni domov. Vsi Rusi, ki so bivali v Lvovu, Krakovu in v ostali Galiciji, so že odpotovali v Varšavo, kjer se uvrste v armado. Cela Rusija je pokonci in oduševljenje je velikansko. Po vseh cerkvah zvone zvonovi in narod hiti trumomo v božje hrame, da izprosi ruskemu orožju blagoslov božji in venec zmage na Dalnjem nem vztoku. Car sam je šel, ko je storil usodepoln korak in prijavil Japonski vojno, v cerkev, da izprosi sveti Rusiji slavno zmago. Vojaštvo je koncentrirano po vseh mestih in vlaki odvajajo neprestano velikanska vojaška krdeла proti Uralu in Sibiriji. Meje proti Nemčiji in Avstriji so skoro brez vsakih posadk, kar je pač dokaz, da se Rusija popolnoma zanese na nevralnost teh dveh držav.

Vojne priprave.

Rusija se je v zadnjem času, ko je naposled vendar uvidela, da hoče Japonska na vsak način vojsko, oboroževala z nervozno hitrostjo. Sedaj ima že 630.000 mož na Dalnjem vztoku, na potu tja ka pa se jih nahaja že najmanj 200.000. In vsa ta ogromna armada je najizbornejše preskrbljena s streličem in provijantom in pripravljena vsak trenutek vdariti na sovražnika. Ta armada se še spopolni s polki v Turkestangu, ki so bili pravkar mobilizovani in so dobili ukaz, da se naj nemudoma odpravijo v Mandžurijo. Rusko bojno brodovje je zasidrano pred Port Arturom in je, odkar se je izvršil ponočni japonski napad, popolnoma pripravljeno na boj. V skladisih je nakopičeno ogromno premoga, katerega je Rusija po meštarjih nakupila na samem Japonskem. Tudi Japonska je že mobilizovala vso svojo armado in mornarico. 60 transportnih ladij je na potu, da izkrajo vojake v Masampu in Fuzanu. Takisto se poroča, da so Japonti že zasedli glavno mesto Koreje Seul. Ruske torpedovke pa

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

III.

Ljudmila je že pred dnevi časom — po vplivih, ki niso bili znani ne Konradu ne Kopitarju — prišla v hišo barona Cojza, češ, da se pri nji baronica Cojzova spopolnjuje v petju. Povabljenja je bila tudi na soarejo k baronu Cojzu, da bi zapela nekaj tedaj kako priljubljenih italijanskih opernih arij. Ko je Ljudmila stopila v sobo, se je Konrad resnično prestrašil; prva njegova misel je bila, da je zdaj prišel zanj odločilni trenutek, da se bliža katastrofa. Ta misel ga je tako prevzela, da se kar ni mogel ganiti in še zapazil ni, da je bila baronica Cojzova pohitela »gospodični Olimpiji« nasproti, jo z veliko prijaznostjo povedia v dvorano ter jo predstavila navzočnim damam in gospodom. Zavedel se je šele, ko sta baronica in Ljudmila stali — pred njim.

— Gospodična Olimpija — grof de Laval — je predstavljala baronica Cojzova. Kopitarjev pogled je postal teman in jezen.

— Čemu neki prikrivata, da se pozna? Za tem mora nekaj tičati. Tako je govoril Kopitar sam sebi in sklenil, da posveti grofu Lavalu in Ljudmili največjo pozornost.

Toda tega sklepa ni mogel izvršiti, kajti baronica ga je povabila, naj bi z njim muziciral. Temu povabilu se je seveda moral odzvati in tako vsled tega ni mogel videti, kako je Ljudmila sedel ob senci blizu okna in veselo kramljajo z grofom Lavalom in z raznimi drugimi gospodi, neprestano obračala svoje oči na Konrada, zdaj milo in proseče, zdaj zapestljivo, plamteče in obetajoče, medtem, ko je ostal Konrad trd in hladen.

Kopitar je igral na gosi, baronica pa ga je spremilala na klavirju. Baronica je bila postala izredno vesela in razposajena in je kar očitno koketala s Kopitarjem. Ta je bil hipoma v ugnju. Baronica ga je imela popolnoma v oblasti. Čim pa je zapazila, da so Kopitarja prevzela njegova čutila, da ga je premagal njegova ljubezen do nje, tedaj je postala hladna in se porogljivo in prezirljivo nasmehnila.

— Kaj je pomenilo vaše koketiranje in potem to posmehovanje, baronica? Je tihi, a osorno vprašal Kopitar, ko sta nehala igrati.

Zlahkim usmevom je baronica rekla:

— To je kazen za Vašo surovo opazko o labodu. Z menoj se ne bo-de-norečevali. In čez nekaj trenotkov je z neko neusmiljenostjo pristavila: Jáz vem, kako vas zadenem in ranim — čuvajte se torej.

Molče se je obrnil Kopitar proč, baronica pa se je rezko zasmajala za njim.

Zdaj je stopila Ljudmila h klavirju in vse se je zbralok okrog nje da čuje v tistih časih tako priljubljeno italijansko pesem »Non posso dimenticare« (Pozabiti ne morem). Pela je res krasno in z vročim čutom, tako da so bili vsi očarani. Ko je prišla do mesta: »Ne morem te pozabiti, ti ljubez moj edini, tedaj je nagloma, a goreče pogledala Konrada. Odpela je ta odstavek s tako vidno bolestjo, da so vsi imeli utis, da je morala nekaj posebno žalostnega doživeti in da ji pri pevanju te pesmi krvavi srce.

Kopitar je bil stopil v sosedno sobo, kjer je bil postavljen buffet in hitro izpraznil nekaj čaš vina. Baroničino postopanje ga je bilo hudo ranilo. Iz sosedne sobe je slišal peti: »Non posso dimenticare«. To ga je

speklo v srce, ker se je zavedal, da tudi on ne more pozabiti in da je obsojen, ginevati v nesrečni, brezupni ljubezni.

Z njim je rahlo zašumela ženska obleka, mehka roka mu je pogladila lase — baronica Cojzova je stala poleg njega.

— Ne bodite ludi, Kopitar, je dihnila, in potrpite malo z menoj.

— Zakaj me tako trpinčite, baronica? To je brezsrečno, da me najprej z rafinirano koketerijo razdražite tako, da se ne morem več premagovati — potem pa me neusmiljeno pahnete od sebe.

— Prej sem se jezila na Vas, ker ste me z labodom osmešili — zdaj pa mi je žal. Kajne, da niste več hudi name?

Baronica je stopila prav blizu Kopitarja — kakor bi čakala, da jo že objame in pritisne k sebi. V Kopitarju je vse plamelo, a vendar se ni gnil. Samo na obrazu in na očeh se mu je poznalo, kako trpi.

— Pustite me, baronica! Da Vas neskončno ljubim, to Vam je znano — a ker je meni znano, kaj leži med nama in da je ta ljubezen brezupna,

ne trudijo, pretrgati podmorsko brzojavno zvezo Japonske s Korejo in Kitajsko. Rusija je že proglašila v Port Arturu, čim so se pojavili Japonci, obsedno stanje. Japonska pa namerava za celo državo proglašiti obsedno stanje.

Kako se bo vojna končala?

Neki angleški vojni poročevalci, ki odpotuje v japonski tabor in ki je dalje časa že živel na Japonskem, je izrekel mnenje, da bo vojna trajala kakih osem-najst mesecov, ako že ne bodo Japonci preje teponi. Japonci so sicer prav hrabri in vitežki ljudje, toda Angleži so pot denar pri njih prav slabo naložili. Zakaj ni je na svetu vojaške sile, ki bi se tako podcenjevala kakor ruska, in ni je armada, ki bi se tako nad vse mere visoko cenila kakor japonska. Japonci se še niso prav pokazali, ali so močni dovolj, pretrpeti kak poraz. Angleži na Tugeli so pokazali, kaj se pravi, dan na dan biti tepen, a ne vedeti, da je premagan. Bodemo videli, kaj bodo Japonci napravili, ko bodo proč prvi teatralni vspeli in če si ne bodo, ko bo treba odkorakati na hudo borbo v Mandžurijo, nakrat domislili, da imajo veliko važnejših opravkov doma. Mandžurija je sedaj rusko organizirana in videli bomo, ako bodo Japonci dosegli več vspahov, kakor Napoleon, ki je Ruse napal tudi v njihovi lastni deželi. Da bodo Japonci končno podlegli, tega mnenja so tudi mnogi odlični diplomati. Vpraša se samo, kaj bo v tem slučaju storila Angleška, ako bo njena zaveznica Japonska docela poražena? Drugi zopet mislijo, da se bo vojna končala tako, da ne bo nikdo vedel, kdo je pravi zmagovalc in kdo premagane.

Neutralnost držav.

Nemčija in Avstro-Ogrska sta že zdavna, ko je ni bil konflikt tolik, da bi se mislilo na vojno, izjavili, da bosta varovali najstrožjo neutralnost. Tudi Nizozemska je izjavila, da bo v boju ostala neutralna. Isto se trdi tudi o Kitajski in Koreji, ki prideta v prvi vrsti v poštev, vendar se opravičeno dvomi, da bi tema dvema bilo mogoče pri nadalnjem razvoju dogodkov ostati neutralnim. Največje važnosti pa je, da so se tudi ameriške Združene države oficijelno izjavile, da se ne bodo vmešavale v vojno med Rusijo in Japonsko. Da ostane tudi Francija, zaveznička Rusije, popolnoma neutralna, se pač razume samo ob sebi, ako jo ne bodo celo dogodki primorali, aktivno pomagati Rusiji. Edina velesila, o kateri se ne ve, kako stališče bo zavzela, je Angleška. Zelo sumljivo je, da v tem oziru molči kakor egiptovska sfinga, dasi so že govorile skoro vse druge države. Vendar pa je upanje, da bo tudi na Angleškem prevladal zdrav razum in bo tudi Anglia ostala ne-

vtralna. Ako bi pa tega ne storila, bi iz njene postopanja lahko nastale nedogledne posledice in nastala bi vojna, kakršne svet še ni videl.

Kdo sočustvuje z Rusijo?

Kako sovražijo Rusijo Angleži in Nemci, ker se je boje, se jasno kaže sedaj, ko je izbruhnila vojna. Vse angleško in skoraj brez izjeme tudi vse nemško časopisje odkrito simpatizuje z Japonci in napada Rusijo. Da bi bili Evropejci v boju med kakim evropskim in azijskim narodom stali na strani Azijatov, to se dolejše ni zgodilo v zgodovini človeštva. Zato je tem veseljejši pojav, da vsi Slovani brez izjeme in vse romanski svet odkritosrčno simpatizuje z Rusijo v uveljeni ji borbi in ji želi, da bi postala zmagovala. Zlasti oduseljeno pišejo v tem oziru bolgarski listi. »Večerna pošta« nasvetuje, naj Bolgarska takoj mobilizuje svojo armado in jo postavi na turško mejo, da bi bila pripravljena v slučaju, da bi Turčija hotela napasti Rusijo v Armeniji. Da je javno mnenje na Francoskem odločno za Rusijo, nam ni treba posebe naglašati. Minister zunanjih zadev, Delcassé, je jasno izpovedal, da se od Francije ne zahteva, da bi interveniral, a da so vse njene simpatije na strani Rusije. Belgiski francoski dnevnik »Petit Bleu« pa piše: »Mi odločno stojimo na strani Rusije, ker prijatelji naših francooskih prijateljev so tudi naši prijatelji in japonski prijatelji naših angleških sovražnikov so tudi naši neprijatelji.«

Ogrska delegacija.

Dunaj, 9. februarja. Vojni minister baron Pireich je nadaljeval svoja pojasnjevanja glede reforme vojaškega pouka. Rekel je, da se vojaški učni zavodi urede tako da se gojenci službenega in ogrskega državnega jezika popolnoma priuče. Vendar se mora pri tem gledati na enotno vojaško izobrazbo, ki se mora doseči v splošnem nemško. Gleda transferiranja ogrskih častnikov je rekel minister, da ne bo nikoli dopustil, da bi se častniki brezpogojno pridelili v svoje domače kraje. Za častnike je zelo važno, da pridejo po svetu ter spoznavajo kraje in ljudstva. Nadalje je že razpravljal o spremembah državljanstva pri častnikih, o dopisovanju z oblastnijami, o potrebi skupnosti armade in o usodnih posledicah za državo in deželo, ako bi se armada razcepila v dve ali celo v več. Minister je nagašal, da je prijatelj Ogrov, dasi sam ni Madjar.

Predsednik Szell je izrekal vojnemu ministru v odsekovem imenu priznanje za odkrito in zanimivo razlaganje. Istotako je pohvalil vojnega ministra ministrski predsednik grof Tisza, dočim del. Ugron ni bil zadovoljen, češ, da ministrica izvajanja večinoma nasprotujejo obstoječim zakonom.

Nekaj hipov sta si molče gledala v odi — ona ponizo in proseče, on hladno in neizprosno.

— Jaz moram s tabo govoriti.

— Koliko pa potrebujete? je vprašal Konrad prezirljivo. Le po vejet —

— Ničesar ne potrebujem, a govoriti moram s tabo. Pridi jutri k meni.

— Me ne bo.

— Pridi k meni, prosim te, sicer moram jaz priti k tebi — govoriti moram s teboj na vsak način.

— Jaz pa nimam z Vami ničesar govoriti, je osorno odgovoril Konrad in odšel na drugi konec sobe, kjer je bil zagledal svojega prijatelja Kopitarja.

Ne da bi ispregorovila besedo, sta se razumela in brez slovesa skupno odšla iz družbe in na Cojzov vrt. Zgoraj v hiši so se še dolgo zabavali in veselili — na vrtu pa sta sedela Konrad in Kopitar ter drug drugemu razodela skrivnost svojega življenja.

Finančni odsek je odobril proračun skupnega računskega dvora z naknadnim kreditom 23.000 K. Pri proračunu skupnega finančnega ministra so se carinski dohodki dočili za 224.230 K višje kot lansko leto.

Nezadovoljni z nemško ljudske stranko.

Inomost, 9. februarja. Vodstvo nemške ljudske stranke za Tirolsko je sklenilo resolucijo, da mora stranka v bodoče zastopati radikalnejšo politično strugo.

Preloženi vojaški nabori.

Dunaj, 9. februarja. Ker se je delegacijsko zasedanje podaljšalo toliko, da ne bo mogel državni zbor zopet pričeti svojega poslovanja ob času, da bi bilo novačenje v mesecu marcu mogoče, je vlada odložila letošnje vojaške nabora za vse mesec ter se začnejo šele v aprilu.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 9. februarja. Nadaljevala se je debata o proračunu. Posamezne postojanke do 12. so se sprejeli skoraj brez opazk; le pri 11. točki o gradbi cest se je slišalo več pritožb in nasvetov. Pri postavki 12. »Prispevanje narodno gospodarskim svrham« je rekel posl. pl. Kiepach, da gospodarska akademija v Zagrebu ne odgovarja ujemu namenu ter je nasvetoval, naj se prenesi v Križevce, kjer je že višji gospodarski tečaj, dovolj prostora in lastni gozd. Dežela bi si s premetstvijo prihranila na leto do 42.000 K. Dr. Šumanović je izjavil v imenu vlade, da se bo ista po izvedljivosti ozirala na stavljeni predlog. Poslanca za brodske in pisarovinske okraj sta predlagala, naj se v ta kraja pošljeta strokovnjaka v vinogradstvu, da poučuje prebivalce v prenovljanju vinogradov. Dr. Šumanović je to obljubil v imenu vlade.

Pri točki »nauk« se je zbornica oživila. Posl. Stevo Popović-Vasin je navajal, da le v treh županjah nadkriluje število pismoukli analifabete. Vsled pomanjkanja šol se množe zločini po deželi. Učiteljem se morajo zboljšati plače, denar za to se mora dobiti. Obžaluje, da je 600 učiteljev brez služb, a dežela brez šol. Izobraženim ženskam se naj priskrbe drugje službe. »Zakaj bi ne bile pri občnah. (Dr. Vrbanović: In za okrajne predstojnike!) Jaz jih sprejemem tudi za velike županje.« Povdarjal je potrebo »Solske Matice«, kakršno imajo Čehi. »Pustimo biljar, karte, lumperje, pa dajmo za šole.«

Posl. Šilović je govoril za izpopolnitve zagrebškega vseučilišča z medicinsko fakulteto ter se istotako zavzemal za zvišanje učiteljskih plač.

Dogodki na Balkanu.

Solnograd, 9. februarja. Tvrda Schönthal v Braunsau-u je dobila naročilo, naj spravi skozi Avstrijo 200 vagonov, ki vozijo 30 milijonov patron in par milijonov krogel. Pošiljatev je iz Francoske ter je namenjena za Bolgarsko. Pet teh vagonov je že odšlo skozi Avstrijo na Balkan.

Carigrad, 9. februarja. Turška vlada je naznala zastopnikom velesil, da se je v Plovdivu 400 vstašev lotilo mohamedanov, ne da bi bile krajevne oblasti napad prečile. Nadalje pravi turška vlada, da se pripravljajo vstaške čete, da vderejo čez turško mejo, kakor brž se vrne Sarafov.

Francoski senat.

Pariz, 9. februarja. Senat razpravlja v drugem branju zakonski načrt o preosnovi srednješolskega pouka in o odpravi Loi Faloux.

Dopisi.

Iz Šiške. Dodatek k poročilu o obč. zboru šišenskega »Sokola«. V pozdravnem nagovoru je omenil podstrosa D., da mu je prijetna naloga, otvoriti drugi redni zbor, ker ne dvomi, da je mlado društvo ustanovne težkoče in bolesti prebolelo in upa, da se bo odslej »Sokol« v Šiški čvrsto razvijal — da mu zrastejo do poletja peruti —

da bo zamogel poletavati sam ali poleg ljubljanskega »Sokola« ter se dejansko in dostojno vdeležiti vsesokolskega sestanka meseca julija tega leta. Važnost Sokolstva se v nas Slovencih ne more nikdar dovolj povdariti. Jahn je duh Sokolstva obudil pri svojih rojakih in ta duh je rodil ono silo, ki je l. 1870 premagala Francoze ter zedinila vse Nemce v mogočno cesarstvo. Kar je bil Jahn Nemcem, to je postal slavni Tyrš češkemu narodu in naj bi postal še nam. — Delajmo in trudimo se vztrajno, da postanemo vredni in podobni bratje samozvestni, na duhu in telesu krepkem Čehom, posnemajmo lepe zglede; a uvažujmo pred vsem, da telovadska društva stoejo in padajo — z vaditelji. Na vaditeljih stoji usoda telovadnih društev; baš zato se povsod vaditelji visoko cenijo in spoštujejo, in ravno zato si stejem v dolžnosti tudi jaz pozivljam čast. zbor, da izreče vestnemu in požrtvovalnemu načelniku bratu Aleksi. Kostnapelnu ter njega pomočniku bratu Iv. Pavšiču zasluzeno priznanje. Živio, živio, načelnik! — Ta čedna, prostorna, z vsem potrebnim orodjem opremljena telovadnica je dosedaj največ koristila šišenski šolski mladi. Da tega poklicani faktor, krajni šolski svet, ne uvidi in ne priznava, in društvo ki ima še ustanovna plačila in mnogo takozvanih tekočih stroškov, ne privošči skromnega prispevka za polovicno nadebudnih učencev po 2 kroni za celo leto, je obžalovati. — Ta brezobzirnost pa nalaga društvenikom reso skrb za pomnožitev članov in pridobitev podpornikov. — Zanesti je zanimanje za sokolsko telovadbo v širše kroge. Iz tajnikovega poročila je posneti, da je odbor v 9. sejahu društvene zadeve reševal, da je prvi načelnik Rajko Boltazar odstopil in se vaditelji Filipič in Miklavčec sodelovanju odtegnila. Prvi le zaradi preselitev iz Ljubljane v Zagreb. Meseca julija pret. 1. zahtevala je družba s 13. podpisu izvanredni obč. zbor. Ker se je pa pri pregledu podpis izkazalo, da je od 13. le 5 upravičenih bilo, in ker pravila zahtevajo za izredni zbor 10 veljavnih podpisov, šel je odbor preko omenjene zahteve na dnevnin red. Edinega izleta k Miklavu v Dolnicah se je vdeležilo 18 Sokolov. Pri jubilejski slavnosti čitalnice na Koslerjevem vrtu dne 11. junija 1903 se je vdeležil telovadnik načelnika načelnika za »Olimpijskih« igrah; gospa Juvančič pa je v Sokolski baraki kupovala v korist sokolskih blagajni, z kar naj sprejme zopetno prisrčno zahvalo. Načelnik brat Kostnapel poroča, da je moral 23. maja l. l. nelahko nalogu kot načelnik prevzeti in je isto s pomočjo brata Pavšiča tudi z vmem in vsephom izpolnjeval. Sedaj telovadni poleg 48 učencev 11 Sokolov, 12 učencev in 4 starejših članov, tedaj skupno 75, po dvakrat na teden. Načelnik pozivlja navzoče, naj vzbujajo mej Šiškarji zavest in naj privabijo še premnoge, ki se še odtegujejo narodnemu delu, v sokolsko društvo in telovadnico. Po končani volitvi odbora, koje izid je bil že naznanjen, pritrdir je zbor ukrepu, da so prihodnji pravi člani društva pasivno in aktivno volilno pravico, le ustanovniki in oni, ki plačujejo letne udnine 6 K. Brat Mohar D. priporoča novemu odboru, da odveže one vajence, ki bi tudi malega prispevka 2 K na leto ne zmogli, vsacega plačila. Brat Kotnik izreče toplo priznanje odboru, zlasti funkcionarjem in podstarosti. Načelnik Kostnapel pozdravi starosta brata Zakotnika, trdno prepričan, da je društvo varno tudi pred viharji, dokler ga taki stebri podpirajo. Krepki »Nazdar« odmeval je iz grl navdušenih mladih, šišenskih Sokolov in zanimivi drugi občni zbor je bil končan.

Obč. svet ljubljanski. V Ljubljani, 9. februarja. Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je izrazil priznanje za overoveljajočega zapisnika obč. svetnika dr. Tavčarja in Šubica. Nadalje je naznali, da mu je ljubljanski meščan J. Schober izročil ob novem letu 300 K za mestne uboge, 200 K za trg. bolniško društvo in 200 K za gasilno društvo. Blagemu dobroutniku je izrekel občinski svet najtopljivo zahvalo. Ravnotako hvaležno se vzame na znanje, da je pokojna Antonija Hanzel volila 400 K mest. ubogim. — Končno je prečital dopis Jana Lego, v katerem se isti prisreno zahvaljuje za podeljeno mu častno meščanstvo. Zapisnik zadnje seje se je prečital in odobril.

Magistratni tajnik dr. Zarnik je poročal o prošnjah za sprejem v občinsko zvezdo. 77 posilcev — po večini prosilk — je izpolnilo predpisane pogoje ter so se morali z 28 ženami in 68 otroki sprejeti, dočim se je 32 prošenj odklonilo kot neutemeljenih, a štirim ogrskim podanikom se je zagovil sprejem za slučaj, da dobe avstrijsko državljanstvo. Istočasno je poročevalc naznani, da so bili trije prošniki inozemci s svojimi rodbinami sprejeti v občinsko zvezdo, ker so si med tem časom pridobili avstrijsko državljanstvo.

Eden, ki bi tudi rad postal ljubljanski meščan. Občinski svetnik Prosenc je poročal o prošnji Otona Karla Schmidha, restavratorja »pri Slonu«, za izvenredni spremembi v občinsko zvezdo. V svoji prošnji pomeni povdarja, da je sicer ogrski državljan in še tri leta v Ljubljani, toda zelo želi, postati »meščan tega, meni priljubljenega mesta.« Poročevalc je naglašal, da postopek ljubljanski občinski svet skrajno lojalno glede uslušanja enakih prošenj, a pri tem prosilce se mora lojalnost nehati. Take lojalnosti kot v Ljubljani, ne najdemo v nemških mestih, kjer bivajo Slovani. Na Dunaju in v Gradiču mora vsak novo sprejeti meščan priseti, da bo varoval nemški značaj mesta. Prosilec pa je ravno zadnji čas pokazal, kako zna sovražiti Slovence. Ob priliki operje »Peter Svačić« je izjavil odlični slovanski družbi, ki se je nastanila v njegovem hotelu, in v kateri družbi so bili štirje poslanci in 11 drugih odličnih Slovencev in Hrvatov: »Wir brauchen hier nicht das Windische« (Tukaj ne potrebujemo slovenščine). Pravni odsek je vsled tega enoglasno sklenil, naj se pršnja odkloni, kar je tudi občinski svet soglasno sklenil.

Novi okrajni načelniki. Ker so Ivan Götz, Jos. Lenčič in Fr. Trtnik odklonili svoje mandate okrajin načelnikov, je predlagal pravni odsek za njihove naslednike Ivana Dražila, magistratnega uradnika in hišnega posestnika za trnovsko-kraški okraj; Alojzija Lenčka, kleparskega mojstra in hišnega posestnika za Šentpeterski okraj na levem bregu Ljubljane in za Vođmat ter Al. Fogarčnika, posestnika in gostilničarja za frančiškansko predmestje. Predlog je bil sprejet in dosedanjim načelnikom se je izreklo priznanje in zahvala. (Poročevalc obč. svet. Star.)

Vdovi po pokojnem mestnem književodji gospoj Katarini Paternoster se je dovolilo pokojnine letnih 1200 K, priznani s 1. januarjem 1904. (Poročevalc obč. svet. Svetek.)

Razni prizivi in pršnje v stavbnih in zemljiščnih zadevah.

Priziv Josipa Pavlina proti odlokmu mestnega magistrata, s katerim se mu je odrekla naprava mestne tehnice na voglu Marije Terezije v Bleiweisovem cestu se je odklonil, češ, da bi tako

z. O' dovolitvi kredita za izdajo Maierjevih „Učnih slik iz domoznanstva“. Se dovoli 250 K. 3. O' podelitvi cesar Franje Jožefovih ustanov za učence c. k. umetno-obrtnic strokovne šole v Ljubljani. Pet ustanov po 100 K se podeli nasvetovanim učencem. Pri tej prilikli je povedal poročevalce, da se je moral 1200 K teh ustanov črtati zaradi klerikalne obstrukcije v deželnem zboru.

Tarifi za porabo voza namenjenega za preplavjanje prašičev, ki dohajajo iz okuženih krajev v mestno klanico, so se določili: 150 K za voz brez pripogre in 3 K za voz s pripogro. (Poročevalci podžupan dr. vitez Bleiweis.)

Mestna elektrarna.

Obč. svetnik Senekovič je počel o računskem zaključku mestne elektrarne, za leto 1902 in proračunu za leto 1904. Kako lepo se razvija elektrarna kaže slediča primera med letom 1898 in 1902. Leta 1898 je bilo 149 odjemalcev, 6358 žarnic in 89 obločnic, leta 1902 pa 593 odjemalcev, 14.189 žarnic in 107 obločnic. Ker pa se je porabilo leta 1902 8968 hektovatov, odgovarja to 16.015 žarnicam po 16 svec svetlobe. Ker pa porabi električna cestna železnica 600 hektovatov, je to skupaj ekvivalentno s 17.086 žarnicami. Dohodkov je bilo leta 1902 228.241 K 92 h., izdatkov pa 215.991 K 12 h., potem takem dobička 7250 K 80 h. Investovana je bila glavnica 1.359.543 kron 67 h. Okoli 40.000 K dolga pa je izplačanega.

Poročilo se je vzelo na znanje ter se izreklo mestnemu inženirju Čiuhi priznanje in zahvala za točno sestavljenje obračune.

Istotako se je odobril proračun za leto 1904, ki izkazuje nad 12.000 K prebitka.

Seja se nadaljuje jutri dne 10. februarja.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. februarja.

Klerikalci po deželi obupavajo, ker prebivalstvo čedalje bolje čuti posledice Šusteršičeve obstrukcije. Naše poročilo, da tudi vinogradnične dobe posojil za obnovljenje vinogradov, jih je pa celo petrl. Zavedajo se dobro, kako bo v splamentele po celi deželi, ko dobe vinogradnični povrnjene svoje prošnje z opazko, da posojil ne dobe. Klerikalci je to tako hudo zadealo in strah jih tako lomi, da skušajo svoje pristaše potolažiti in pomiriti z obljubo, da bo deželni zbor razpuščen. No, če tak »stroški« pri klerikalcih kaj zaleže, naj se le »strošajo«. Mi jim tega veselja res ne bomo kvarili, ker se ne izplača.

Škandalozne razmere pri tržaškem višjem dež. sodišču. Pri okrajnem sodišču v Kopru ni niti enega pisarniškega uradnika, ki bi znal slovensko ali hrvaško uradovati. Ko je bila nedavno razpisana služba kancelista, pričakovalo se je opravičeno, da pride na to mesto slovenščine več uradnik. Toda ne samo, da je bil to službo Italijan, tudi v Poreču in Motovunu sta bila imenovana nova kancelista, ki ne znata besede slovensko, dasi je bilo več prosilev, tudi takih, ki znajo po štiri jezike. To že ni več preziranje, temuč oholo izvajanje Slovencev.

Rodoljubje štajerskega duhovnika. Klerikalni listi v eno mer povdarjajo, da je duhovščina na Štajerskem skoraj edini steber slovenstva, da se ji mora že zaradi tega vsak posvetni razumnik ukloniti v strogi disciplini. Da to ne velja za vse slovenske duhovnike, pokazalo smo že zadnjič, ko smo navedli ne zaslišani slučaj, da je gornjeponkovski župnik Kunej lovil med svojimi kmeti klijente za slaboglasnega nemškega odvetnika dr. Stepišnegga v Celju. Sedaj imamo še bolj krščel slučaj. Župnik v Šoštanju, Juhanne Govedič, je vložil v imenu »Bratovščine krščanske ljuhezni (?) do bližnjega (?) pri Šmihelu poleg Šoštanj« tožbo zoper narodnega hotelirja Fr. Rajtarja zaradi nekega malega zneska. Da katolički župnik koga toži v imenu krščanske ljuhezni do bližnjega je niso popolnoma utemeljeno po na vodilih farške bisage, a da je župnik Govedič tožbo izročil bes-

nemu »nemškemu odvetniku in protestantu dr. Jabornegg, to pa je že vrhunc predzrosti. Dr. Jabornegg je človek, ki je odpadel od slovenske narodnosti iz strupenega sovrašta do Slovencev, od katoličke cerkve pa istotako iz sovrašta do katolikov. A slovenski duhovniki so mu vkljub temu privrženi!

Repertoar slovenskega gledališča. V petek, dne 12 t. m. se ponovi velika Meyerbeerova opera »Afridankas«. — V nedeljo popoldne ob znižanih cenah »Pot okoli zemlje«, zvečer prvič Anzengruberjeva narodna igra s petjem »Podkriževalci«.

Slovensko gledališče. Ker nam poročila o dogodkih v Aziji jemljo mnogo prostora, smo morali referat o sinočni predstavi »Afričanke« odložiti za jutri. Za danes bodi le omenjeno, da je bil gospod Skalov v poklonjen krasen šopek s trakovi in gospodu Angeliju velik venec s trakovi.

Poročil se je g. Leonard Del-Linz, trgovec in posestnik na Razitem, z gdž. Fani Vidrih iz Begunj. Čestitamo!

Trgovski ples. Našemu poročilu je še dodati, da sta poleg častnega ob. spr. jela nadvojvodjo Josipa Ferdianda tudi gg. A. Lillek, I. podpredsednik društva »Merkur« in Josip Perdan, načelnik plesnega odseka. Med drugimi, ki so obiskali ta ples, sta bila tudiravnatli avstrogrške banke v Ljubljani g. Mühlbauer in predsednik gremija trgovcev g. L. Bürger.

Za „Izlet v Ameriko“ ali X. veliko maskarado pevskega društva „Ljubljane“ se prodajo vstopnice, oziroma vozni listki pri slednjih gg: Karol Rebek, Kelodvorske ulice; v trgovinah gosp. Čudnars, urarja na Mestnem trgu in v Prešernovih ulicah; v trgovini g. L. Blaznika na Starem trgu in v trgovini g. Dragotina Hribarja v Šelenburgovih ulicah ter na dan maskarade zvečer pri blagajni. Vstopnice za obitelji in za člane društva se dobivajo pa le pri blagajni. — Ker se je izkazalo, da ljubljanska pošta ne dostavlja vseh vabil za maskarado pevskega društva »Ljubljana«, katera se bo vršila v nedeljo 14. t. m. na Starem streliču, akopraj so po predpisu frankovan, se prosi, da naj vsak, kdor bi vabil ne dobil in se hoče udeležiti »Izleta v Ameriko«, to pri družvenem odboru pismeno ali ustmeno zahteva. To na občno znanje. — Odbor pevskega društva »Ljubljana«.

Naredniki c. kr. dom. pešpolka št. 27 prirede v četrtek, 11. t. m. v areni »Narodnega doma« družbeni večer s plesom, pri katerem s deluje godba c. in kr. pešpolka št. 27. Zadetek ob 8. uri. Posebna vabilna se ne razpošilja.

So že stopili... . Iz Dol. Logatca. »In vendar se premika.« Teh besedi smo se nehote domislili, ko smo zvezeli veselo novice, da je »Bralno društvo v Dol. Logatcu« na svojem ob. zboru sklenilo pričeti z poljudnim javnim ljudskim predavanjem. Ideja, ki se je takrat sprejela, menda v spomin 25-letnice, ki jo namerava obhajati društvo, je postala dne 7. t. m. meso. Ta dan je bilo namreč prvo predavanje. Ob napovedani uri zbral se je v krasni in obširni dvorani »hotela Kramar« lepo število ljudstva, katero je v kratkih besedah pozdravil predsednik bralnega društva, razloživši jim pomen današnjega predavanja kakor tudi prihodnjih, ki se bodo redno vršila vsacih 14 dñ. Na to je nastopil g. dr. A. Dermota, ki je v krasnem, strokovnopoljudnem, nad 2 uri trajajočem govoru pojasnil temo: »O sodniji in tak naj človek ne bo pred sodnijo.« G. doktor je javno raztolmačil vse najpotrebnije stvari, katere je treba vedeti vsakemu človeku o sodniji. Se veda se je g. predavatelj omejil za sedaj le o civilnem sojenju, ker ostale panoge se bodo obravnavale v prihodnjih predavanjih. Srečna je bila misel o drugi točki predavanja: Kak naj človek ne bo pred sodnijo. G. predavatelj je z drastičnimi zgledi pojasnil in pokazal, kako prihaja naše pripravo ljudstvo pogosto pred sodnijo. Za svoje izborno predavanje je žel g. predavatelj živahn povalko. Po predavanju se je vnešeno živahn debata, ker je marsikak kmet sprožil to ali ono misel, stavil to ali ono vprašanje do g. doktorja. Tema je bila tako srčno izbrana, in gospod doktor naj bo uverjen, da nam je tako, kako ustregel s svojim, časom, kako pri mernim predavanjem. A tudi za zabavo je bilo vrlo preskrbljeno. Naš dobro izvežban tamboški zbor »Sloga« načrpal nam je kar cel koncert, kjer smo čuli prav mnogo dovršenih komadov. Obča sodba je: Lep popoldan je bil. Dal Bog, da bi jih bilo še več takih.

Iz Postojne se nam poča: Dne 6 t. m. vršila se je veselica lovskega društva »Hubertus«. Obisk je bil obilen — med drugimi zapazili smo tudi prvič g. nadkomisarja Lapajne, včelo c. kr. okrajnega glavarstva v Postojni. Vapeh in obisk — vse je bilo popolno — manjkal je samo g. Verbič, da bi bila zabava še živahnjeja. Veliko zaslugo za večer dobil si je g. okr. tajnik Drefenik, ki je s svojim humorjem vse zabaval. Roči moramo, da so »Hubertus« ovi večeri od nekdaj zelo prijubljeni, zakaj na teh večerih vlača pristni lovski humor. Izvrstna sodelovanja salonskega orkestra in čitalniških pevcev skoraj ni treba omeniti, ker itak povod radijno sodelujejo.

Okrajna hranilnica in posojilnica v Škofji Loki imela je v nedeljo dne 7. t. m. ob 4½ uri popoldne v dvorani mestne občine svoj tretji redni občni zbor, ki je bil dobro obiskan. Predsednik gospod Lovro Sušnik je v jedrnatem govoru navdušeno pozdravil vse udeležence, zahvalil se njim kakor tudi vlagateljem na vzajemnem delovanju. Dokaz, da uživa ta sicer še mladi zavod splošno zaupanje občinstva, je lepi uspeh, katerega je tul v mi zunem poslovnom letu dosegel nad vse pričakovanje. Vsi zborovalci so z odobravanjem sledili izvajanjem predsednikovim ter soglasno potrdili poročilo in računske zaključek za leto 1903. Od čistega dobička določilo se je darovati sledete: Vodovodnemu društvu v Škofji Loki 1000 K, mestni občini Škofja Loka za uravnavo ceste na Studencu 400 K, olej-števniščemu društvu v Škofji Loki 100 K, ljudski šoli na Bukovici za šolski vrt in knjižico 50 K, družbi sv. Cilja in Metoda v Ljubljani 30 kron, »Slovenskemu planinskemu društvu« v Ljubljani 30 K, dijaški kuhišnji v Kranju 30 K in zavodu sv. Nikolaja v Trstu 30 K. Navzoč župan g. notar Niko Lenček se je takoj v imenu županstva zahvalil za določeno darilo 400 K za uravnavo ceste na Studencu izrekli nad, da se bode naša hranilnica tudi v bodočem spominjala koristnih naprav in dobrodelnih društev z izdatnimi darili kakor letos. Voljeni so v novo načelstvo sledili gg.: Lovro Sušnik, predsednikom; I. N. Koceli, podpredsednikom; Anton Homan, Ivan Košir, Leo Lavrič, Avgust Nadilo in Konrad Pecher članom načelstva. Računskim pregledovalcem pa gg.: Andrej Jamnik, Fran Kašman in Niko Lenček, vasi v Škofji Loki.

Pritožbe o železniških uradnikih na Raketu se ponavljajo ter je že čas, da vodstvo južne železnice napravi red. Vnedeljo je neki vojak zahteval slovensko vozni list, kar je uradnika Prunseisa tako razčaščil, da je vojaku vrgel goldinar z vso jezo nazaj, dasi je ravno pred njim menjal nski dami vodji denar. Ker vojak ni imel drožja, moral je iti brez listka na vlak, a uradnik je pritekel k sprevodniku ter mu zabičil, naj vojaka občutno kaznuje. Ali se to imenuje vladnost in postrežljivost napram občinstvu?

Iz Postojne se nam piše: Opozarjamо še enkrat na sokolsko maskarado, ki se vrši v soboto dne 13. t. m. v prostorih »Narodnega hotela« pod naslovom na »Blejskem jezeru«. Začetek ob 8. uri zvečer. Konč drugi dan. Vozovi bodo na večer maskarade na razpolago in sicer: Za maske na pol pokriti, za nemaskovane omnibusi. Vstopina za posameznike 1 K, za rodbine 2 K. Krasna dvorana »Narodnega hotela« je že skoro dočela ozaljana ter pretvorjena v naš divni »Bled«. Jezero bodo z neštevilnimi žarnicami čarobno razsvetljeno. Prijavilo se je že dokaj mask. Soditi po pripravah in zanimanju národnih dam in gospic, hodi biti število veliko večje, nego mislimo. Sanatorij je dograjen. Specijalist za živčne bolezni ter srčne bolezni dojdje te dni. Stanovanja po hotelih so že skoro vsa oddana, kar znači, da bodo letos izvanzredno število letoviščnikov posetilo prijazni »Bled«. Kopalniška godba se pridno vežba, da bodo temelj zadoljiljena. Kneipovci dojdejo lahko v sandalih, kajti temperatura bodo prijetna — poletna. Odbor je poskrbel za gladka jezerska tla, kar začetek za točno in dobro postrežljivo. Vabilna so se razposlala. Ako kdo slučajno ni dobil vabilna, naj oprosti ter se javi odboru, da se mu isto takoj določi. Tem potom opozarjam brate Sokole, domače in zunanje, da storje svojo národnost ter prdejo vse v družstveni opravi ali maskovani na družstveno maskarado. — Vse kaže in obeta biti prav animirani. Kdor hoče tedaj letični predpust dobre volje zaključiti, naj pride v soboto dne 13. februarja t. l. na sokolsko maskarado v Postojno, kjer bodo zabave in razvedrila dovolj; gotovo mu ne bodo žal. Nasvidenje ter sokolski »Na zdari!«

Iz Postojne se nam poča: Dne 6 t. m. vršila se je veselica lovskega društva »Hubertus«. Obisk je bil obilen — med drugimi zapazili smo tudi prvič g. nadkomisarja Lapajne, včelo c. kr. okrajnega glavarstva v Postojni. Vapeh in obisk — vse je bilo popolno — manjkal je samo g. Verbič, da bi bila zabava še živahnjeja. Veliko zaslugo za večer dobil si je g. okr. tajnik Drefenik, ki je s svojim humorjem vse zabaval. Roči moramo, da so »Hubertus« ovi večeri od nekdaj zelo prijubljeni, zakaj na teh večerih vlača pristni lovski humor. Izvrstna sodelovanja salonskega orkestra in čitalniških pevcev skoraj ni treba omeniti, ker itak povod radijno sodelujejo.

stra in čitalniških pevcev skoraj ni treba omeniti, ker itak povod radijno sodelujejo.

Grozna nesreča na višavkih železnic se je priprila dne 8. februarja zvečer ob 8. uri v Dornbergu. Iz Gorice se je peljal s svojo hčerko veleposestnik in lesni trgovec Matija Repič iz Šturi pri Viču. Ko je vlak že naprej odpeljal, tekel je Matija Repič na vlak in na drugi strani tako nesrečno padel dol, da so mu šla kolesa ravno čez trebuhan in ga razmesarila, da je bil takoj mrtev. Ali je potrebno, da po takih malih postajah krčme pripravljajo in ljudi v nesrečo spravljajo, ko so že druge krčme til kolodvora?

Bogati cigani. Dne 7. februarja prisija je z vlakom velika tolpa ciganov na kolodvor v Rudolfov 9 mož, 10 žensk in 20 otrok iz Galicije po dolenski železnicu iz Ljubljane. Žandarmerija novomeška brezplačno je trebanjsko in mirnopeško o prihodu teh tičev. Gospod žandarmerijski postajenčnik novomeški šel je z vsem moštvom na kolodvor. Vseh žendarmov bilo je 8; pridružili so se jim pa tudi 3 policijski. Cigani pripeljali so se z vlakom ob 10½ uri zvečer. Prenočili so hoteli v železniških vozovih. Gospod Karol Roman, občinski svetnik, podal se je takoj preiskovat o stvar. Cigani so bili: Nikolaj, Janez, Andrej, Pavel, Jožef, Nikolaj ml., Pavel Čurin Cukor in Adam Kespač; imeli so pri sebi: 4 bankovce po 1000 K, 32 bankovce po 100 K, 30 bankovce po 20 K, 4 cekine po 100 K, 8 cekinov po 20 K, 3 cekine po 10 K. Drobila so imeli za 20 K. Ker se je bilo batiti, da bi ti neljubi gostje kradli po okolici, shranili so jih že noč v hlevu Jelenca. Ob 5½ uri 8. februarja se je določila vse ta družba nazaj proti Ljubljani v spremstvu mirnopeške in trebanjske žandarmerije.

Ljudska veselica v Beli cerkvi. Kolikor bolj se bliža dan izleta v prijazno Belo cerkev, toliko več je zanimanja za to veselico. Prav nič se ne motimo, ačko trdim, da se skoraj vse veseli na to veliko zabavo, ki jo priredi novomeška čitalnica s prijaznim sodelovanjem »Dol. Škola« in »Dol. pevskega društva«. Sodeč po vabilu, ki se je v zadnjih dneh razposlalo, bo zabava tako raznovrstna in prijetna, kakor še nikdar poprej, zato pa tudi pričakujemo vsestranske udeležbe. Ker se izletniki slovensko sprejmo pri slavoloku, ki bo postavljen pred Belo cerkvijo, in sicer točno ob 8. uri, je nujno želeti, da si uravnajo odhod iz Novega mesta in drugih krajev tako, da dosegajo pravčasno na cilj. Sprejemamo se udeleženki več zastopniki več sodelovalcev v Beli cerkvi. Sodeč po vabilu, ki se je v zadnjih dneh razposlalo, bo zabava tako raznovrstna in prijetna, kakor še nikdar poprej, zato pa tudi pričakujemo vsestranske udeležbe. Ker se izletniki slovensko sprejmo pri slavoloku, ki bo postavljen pred Belo cerkvijo, in sicer točno ob 8. uri, je nujno želeti, da si uravnajo odhod iz Novega mesta in drugih krajev tako, da dosegajo pravčasno na cilj. Sprejemamo se udeleženki več zastopniki več sodelovalcev v Beli cerkvi. Sodeč po vabilu, ki se je v zadnjih dneh razposlalo, bo zabava tako raznovrstna in prijetna, kakor še nikdar poprej, zato pa tudi pričakujemo vsestranske udeležbe. Ker se izletniki slovensko sprejmo pri slavoloku, ki bo postavljen pred Belo cerkvijo, in sicer točno ob 8. uri, je nujno želeti, da si uravnajo odhod iz Novega mesta in drugih kra

Ustrelil se je okrajni sodnik v Kotu na Koroškem, Fran Dreschnig.

Vihar v Trstu. Včeraj zjutraj je divjal v Trstu strahovit vihar. Že 40 let ni bilo tacega viharja. Velikanski valovi so prepluli vse obrežje in vdrli tudi v hišo. Ladje v pristani so precej trpele. Ena ladja je bila odtrgana in so jo valovi odnesli proti svetilniku, kjer je zadel ob erarični parnik in ga poškodovala.

Umrl je v Trstu znani lesotričec iz Škofje Loke gospod Fran Caleari.

"Vesna" na Dunaju. Gosp. Karol vitez pl. Strahl, o. kr. nadšofiščka svetnik v p. in gradičak, posestnik umetniške galerije v Stari Loki je pristopil dnuštu slov. in hrv. dijakov upodabljanjih umetnosti »Vesna« na Dunaju, kot učnovni član.

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajnjem dež. sodišču: 1. Anton Dobnikar, mešeter v Spodnji Šiški, je dne 16. listopada m. l. osleparil krčmarja Antona de Schiava za 30 K, češ, da je Ivan Brezan iz Tržiča kupil konja, katerega ima v hlevu pri »Figovcu«, in da je prišel prodajalec po ostalo kupinino. De Schiava je dobro poznal Brezana in je Dobnikarju zahtevalo sveto izročil. Dva dni kasneje se je Dobnikar zopet oglasil pri navedenem krčmarju ter ga nalagal, da mu je Brezan sporočil, da naj konja prižene doma in ga iznova prosil za 30 K, katere bi imel on za potnino; omenil je še, da mu bode Brezani že pismenim potom povrnili denar. Tudi teh 30 K je obdolženec prejel. Kmalu potem se je pa zvedelo, da je Dobnikar de Schiava za tistih 60 K osleparil. Obsojen je bil na 4 mesece ječe. 2. Peter Vršnik, posestnika sin, in Anton Koder, gostača sin, oba iz Gor. Kokre, sta hodila v tatinški družbi deloma tudi vsak zase, streljat srnjake v lovišča Gilberta Fuchs in Josipa Pavšnerja. Nastavlja sta zanjke in pasti, v katere sta se vjela ena sra in en jazbec. Dva srnjaka sta pa dobila dne 4. grudna m. l. Vršnik je bil obsojen na 3 mesece, Koder pa na 2 mesece težke ječe. 3. Vincenc Klešnik, zidarski pomočnik v Zalogu, je dne 29. listopada v gostilni Franceta Vrhovnika z nekim železom sunil Franceta Glavača v koleno ter ga težko poškodoval. Povod temu je bil prepri pri kvarjanju. Obsojen je bil na 2 mesece ječe. 4. France Kos, posestnika sin, in France Brodnik, hlapac v Mali vasi, sta prišla dne 28. listopada zvečer nagajati pred hišo Marije Jakopič v Mali vasi. Zagnala sta v okno 3 kamne in kos opake ter razbila šipe. Le srečemu naključju se je bilo zahvaliti, da ni Marije Jakopič zadel kak kamen. Nato sta se razbila 1 čebriček, raztresla zobanje po cesti in napravila še nekaj druge škode. Kos pravi, da ga je k temu napeljal Brodnik, češ, da bi bil rad enkrat zaprt. Sodišče je obsodilo Kosa na 5, Brodnika pa na 2 mesece težke ječe.

Mednarodna panorama. Prijetljivi čudovitne gorske narave najdejo ta teden v panorami velik užitek. Razstavljen je romantična Savojska z gorskimi velikanom Montblancom. Tu so videti scenerije, ki človeka že pri samem gledanju pretresajo. Potem pa se oko zopet odpojejo na mirnih čarobnih gorskih jezerih in mičnih naselbinah v vedno zelenih pogorskih dolinah. — Prihodnji teden potujemo na Norveško.

Karavanski bratje v Ljubljani prirede plesno veselico v soboto, dne 13. sivečana 1904, v gostilni g. Vettra (Pock), Florjanske ulice št. 6. Začetek ob 7. uri zvečer. Virala bo godba »Karavanskih bratov«. Vstopnina za osebo 15 kr. Za dobro posrežbo in pičajo poskrbi znani gostilničar gosp. Vetter. K obilni udeležbi vladljuno vabijo »Karavanski bratje«.

Letosnji nabor je vojno ministrstvo odižilo za en mesec.

Siloviti pijači. V nedeljo ponoči vpila in razgrajala sta brata Jurij in Jakob Jesenovec, tesarja pri Zakotniku in Dunajski cesti št. 40, po Linhartovih ulicah na Dunajski cesti. Policijski stražnik, ki je imel v okraju službo, ju je opominjal, naj bodeta mirna, a ko je ta odšel naprej, sta spet začela kričati in razgrajati tako, da se je stražnik vrnil k njima nazaj in ju spet opominjal. Ker pa se tudi za ta opominista zmenila, ju je stražnik s pomočjo nekega topničarskega desetnika artoval. Jakob Jesenovec je stražniku ušel in je tekel po drugega svojega brata Matevža Jesenovca, da sta šla skupaj bratu Jurju na pomoč. Matevž Jesenovec je prinesel seboj debelo gorjačo da bi brata oprostil, ali to se mu ni posrečilo, ker je prišel stražniku in desetniku še eden topničarski ognjičar na pomoč. Med tem, ko je stražnik odpeljal Jurja Jesenovca v zapor, čakala sta Jakob in Matevž Jesenovec topničarskega desetnika ob cesti, da bi ga napadla. To je ta opazil in je žel na policijo, da sta šla dva stražnika z njim, ki sta dobila omenjena

dva ob cesti stati in čakati, na kar sta bila ta dva aretovana.

Sam se je ovadil policiji. Danes se je zglašil pri policiji trgovski pomočnik Leon Horvath Borsch iz Oedenburga in izpovedal, da je dne 23. januarja t. l. ukradel na Dunaju nekemu Francu Chloubi, s katerim sta pri neki Filomeni Weberjevi skupaj stanovali, iz kovčega 260 K. Ko je ukradeni denar zapravil, se je zglašil pri policiji, katera ga je obdržala v zaporu in izročila sodniji.

Konj splašil se je včeraj popoldne na Sv. Petra cesti pred hišo št. 41 hlapcu Francišku Černiču in je zdiral po cesti naprej. Pred hišo št. 62 je zadel z vozom s tako silo ob voz hlapca Michaela Snojana, ki mu je prišel nasproti, da je njegov konj padel na tla in se na zadnjih nogah poškodoval. Splašenega konja so prijeli pri Sv. Petra vojašnici.

V Ameriko se je odpeljalo včeraj ponoči z južnega kolodvora 36 izseljencev.

V Hrušico se je podalo včeraj v zgradbi železnice 48 Ogrov in 35 Hrvatov.

Izgubljene reči. Komisjonar Jakob Pustavec, stanujoč ulice na Grad št. 4, je izgubil včeraj dolonučno neznanou kje v mestu srebrno žepno uro. — Posestnica Marija Jermanova iz St. Vida je izgubila predvčerajšnjim dopoludne na poti od Dunajske ceste, po Prešernovih ulicah, Marijinem trgu, Špitalskih ulicah, Mestnem in Starem trgu do St. Jakobskega trga zavitek, v katerem je imela 52 K in vožni list za vožnjo v Ameriko. — Pekovski mojster in hišni posestnik Josip Bordon. Pred škofijo št. 16, je izgubil včeraj dopoludne na Zaloški cesti vozno plakto.

Tehnik Emil Zorko iz Železnikov je izgubil dne 7. t. m. na poti od deželnega gledališča, po Knafljih in Šeltenburgovih ulicah srebrno tabatično. — Včeraj je izgubila neka gospica na potu po Sv. Petra cesti, Prečnih in Kolodvorskih ulicah v Dalmatinove ulice tri kose umetne vezenine. Najdelj naj jih izvoli oddati pri upravnosti našega lista.

Načel se je psiček črne barve z rujavimi pegami na nogah in brez ovratnika. Dobi se pri g. Perdanu v hiši »Slovenske Matice«.

Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 24. do 30. januvara 1904. Število novorovencev 24 (= 32,2 %), umrlih 13 (= 17,9 %), med njimi jih je umrlo za škarlatico 2, za jetiko 6, za vnetjem sopilnih organov 1, za različnimi boleznicami 4. Med njimi so bili tuje 3 (= 23,0 %), iz zavodov 4 (= 30,7 %). Za infekcioznimi boleznicami so oboleli, in sicer za ošpicami 10, za škarlatico 1, za vratico 1, za noricami 1 oseba.

Hrvatske novice. Novi poštni urad se otvoril v Petrijancu v varadinski županiji dne 11. t. m. — Mednarodna potovaninska pisarna se je ustavljala v »Starčevičevem domu«. Ta zavod ima namen, prirejati in olajševati potovanje turcev na Hrvaško, da proučavajo iz pristnih virov narod in dejelo. — O počojnem ravnatelju Bračaški je prinesel »Agramer Tagblatt« prisno pisan nekrolog. — Novi list. V Nišu je začel izhajati gledališčni list »Pozorište«. — **Štrajk** v Osek. Vsi delavci v Reisnerjevi tovarni za užigalice so vstavili delo ter zahtevajo, da se zopet sprejmejo odpuščeni delavci ter se plače pravico urede. — Biskup Strossmayer pride tudi letos v Rogasko Slatino. Prihodno zimo je sklenil preživeti v Zagrebu. — **Teperi župnik** — poslane. Bivši župan v Sesvetih Marko Milovnič je ustavil na Zrinskem trgu župnika poslanca Šnepa zaradi napadov v saboru. Pretepel ga je s konjskim bičem, kar je privabilo mnogo občinstva. — Smrt na plesu. Na veteranskem plesu v Zagrebu je zadel kap obrtnika Topolovca ter se je zgrudil mrtev. — Zahvalo posl. Bicaninu so poslali bosanski akademiki, da se je v delegacijah zavzel za njihove narodne pravice. — Umrl je na Dunaju major Pavel Perković, ki je bil nekaj časa »mestni zapovednik« v Zagrebu. — Vinske sejme namerava prijeti gospodarska podružnica v Zagrebu. — Nova banka se je odprla v Slunju. — Mohamedansko tiskarno na delnice snujejo v Sajrajevu.

Ameriške novice. Velika nesreča v rudniku. V rudniku Harwick pri Pittsburghu je zgorelo 184 rudarjev. Nobenega niso mogli rešiti. — Proč s slabotnimi otroci! Kancler nebrškega vseučilišča dr. Andrews je začel učiti, da je mogoče socialno vprašanje rešiti le tako, da se vsi slabotni v bolni otroci takoj po rojstvu usmrte. — Dramatično društvo se si ustanovili Slovenci v Clevelandu. — Tudi župniki ne smejo pljuvati. V New-Yorku je prijet policijski župnik Wechsler, ker je v električnem vozu pljuval, kakor da bi

bil v svojem župnišču. Na policiji je moral plačati 3 dolarje globe. — Slovenec v Johnstownu se lepo razvijajo. Sedaj jih je tam že nad 500, ki imajo štiri podporne društva, nekateri tudi svoje hiše; celo takih Slovencev je, ki imajo po tri in še več hiš.

— Ne v Colorado! Delavske razmere v tej deželi so tako neugodne, da da ni nobenemu Slovencu svetovati, da bi hodil tja.

* Najnovejše novice. —

Grozen požar razsaja že dva dni v ameriškem mestu Baltimore. Dosedaj je zgorelo trideset hišnih skupin, med njimi več velikih trgovin, dve banki, parlamentarno poslopje i. t. d. Deset ognjegasev je goreče tramovje ubilo. V okolici požara rušijo hiše z dinamitom, da bi se ogenj ne mogel naprej širiti. Dosedaj se ceni škoda na 70 milijonov dolarjev. V bolnišnici je nad 100 ranjenih, ki jih je zadel goreče tramovje. Tako grozovitega požara ni bilo v Ameriki že od leta 1871, ko je gorelo mesto Čikago. Baltimore je po velikosti šesto mesto v Ameriki, ki ima nad pol milijona prebivalcev. Mesto ima 6351 tovarniških podjetij z 79.000 delavci. V mestu je tudi prav močna nemška kolonija.

Za 909 000 kron tri leta je e. Porotniki v Pragi so obsodili bivšega knjigovodja Kuchelmeistra, ki je s ponarejenimi menicami prisepal 909.000 K, samo v triletno ječo.

Dvojobj. V Aradu sta se dvojevala na pištole odvetniški koncipient Vesl in podnotar Kolosvary. Kolosvary je bil v glavo zadet ter je padel mrtev.

Nemci med sabo. V Pragi so se na ulici stepili nemško-nacionalni in liberalni visokošolci ter jih je bilo več s palicami ranjenih.

Velika nesreča na železnici se je prijetila v Kielcah v Šleziji. Trije vozovi so zdrknili s tira ter padli v brezno, pri čemer je bilo ubitih pet oseb, trideset pa ranjenih.

Stekli psi so ogrizli v Lublinicu v Zgor. Šleziji nad 20 oseb, tri so že umrle.

Zgorela je tovarna za črnilo v Milanu. Škoda je 100.000 kron.

Čudna kazen. Gledališčna komisija v Badenu pri Dunaju je sklenila, da naloži ravnatelju mestnega gledališča za vsak nastop obdinov veljubega igralca globo 40 kron.

Telefonska in brzjavna poročila.

Rusko-Japonska vojna.

Petrograd 10. februarja. Danes se uradoma razglasili, da je Rusija vsled dogodka pri Port Arturju napovedala Japonski vojno. Carjev manifest na ruski na rod izide danes.

Berolin 10. februarja. Ruski car je včeraj ob treh popoludne napovedal Japonski vojno.

Petrograd 10. februarja. Car je izdal na ruski narod manifest, ki se glasi: »Vsem svojim zvestim podanikom javljam: V skrbi za ohranitev našemu srcu toli dragega miru smo vse poskusili, da se utrdim na Daljnem vztoku. V to svrhu smo izrekli tudi svojo pritrđitev dogovorom med Rusijo in Japonsko o korejskih zadevah. Ta pogajanja se niso končala. Japonska se je, ne da bi počakala naših zadnjih predlogov in ne da bi nas preje obvestila, predrznila napasti naše brodovje. Zato smo ukazali, da se naj na to provokacijo odgovori takoj z orožjem. Toobjavljam, prosim Bog, zaupajoč zvezbi in ustanovnosti svojega naroda, da podeli raskemorožju vspeh in slavno zmago.

Petrograd 10. februarja. Admiral Aleksejev poroča: Iz 15 oklopnic in križark obstoječe japonsko brodovje je včeraj začelo bombardirati Port Artur. S trdnjave se je streljalo na Japonce. Rusko brodovje je šlo na morje, da se udeleži boja. Po eno uro trajajočem bombardiranju so nehal Japonci streličati in soodjadratina jug. 2 čas-

nika in 54 podčastnikov je ranjenih, 10 mož mrtvih. Oklopnice »Poltava«, »Diana«, »Askold« in »Norik« so na eni strani nekoliko poškodovane. Poškodbe na trdnjavi so neznatne. 1 vojak je bil ubit, 3 so ranjeni.

London 10. februarja. Pred Šemulpo se je vnela pomorska bitka, 13 japonskih oklopnic in več torpedovk je naškočilo ruskih ladji, »Barjak« in »Korejec« in jih po silnih izgubah vjelo. Moštvo se ni hoteloudati, a je bilo premagano in vjeto. Na »Barjaku« je bilo 146 mož, na »Korejcu« 179 mož. Oba ladji sta takozvana »Kanonenbota« sibirske flote.

London 10. februarja. Daily Mail trdi, da sta se »Barjak« in »Korejec« udali, ne da bi bili enkrat ustrelili. Japonci so prišli v Šemulpo, da bi tam izkricali vojaštvo. Po vzetji ladji se je izkrcajanje gladko izvršilo. Japonsko vojaštvo je odmarširalo v Sueu! Tudi na drugih južnih in zapadnih krajih Koreje so Japonci izkricali mnogo vojaštva.

Petrograd 10. februarja. Obitki pri Port Arturju se uradoma poroča: Vse tri ladje, ki so jih Japonci napadli, so na morju. Stroji in kotli niso poškodovani. Po eksploziji (torpedov) so hitele naše križarke na pomoč in spravile poškodovane ladje v pristan. 2 podčastnika sta bila ubita, 5 jih je utonilo, 8 je ranjenih. Sovražnik je bil pravočasno sprejet s streli. Po končanem boju se je našel še en torped.

London 10. februarja. Listi pravijo, da se je poskus Japoncev, v pomorski bitki pred Port Arturjem premagati rusko mornarico, ponesrečil. Japonci ladje niso niti trpele.

London 10. februarja. Port Artur je tako blokirana, da ne more nobena ladja ne ven ne notri.

London 10. februarja. Rusi so že prišli v Korejo. General Bratalimsky je z dvema polkoma, tremi baterijami in konjeniki prekorail mejo.

London 10. februarja. Listi trde, da so ruske ladje v Vladivostoku zaprte v pristan.

London 10. februarja. Iz Čifu se o bitki pri Port Arturju poroča: Zapovednik japonske mornarice je bil podadmiral Togo. Njegove 1. dje so se postavile v krogu, da se je nanje obrnil ogenj ruskih treh ladij. Potem so se združile vse japonske ladje in se v treh divizijskih zagnale na ruske ladje. Daljni razvoj bitke je znan.

London 10. februarja. Iz Tientsina se poroča, da so Japonci zasedli Busan in Masamfo in izkricali gardo.

Port Artur 10. februarja. Pri pomorski bitki pred Port Arturjem so imeli Japonci 14 torpedovk, razdeljenih na tri skupine. Japonsko brodovje je prišlo iz Nagasaki. Ruske ladje »Rjetvisan«, »Carevič« in »Palada« so imeli službo kot straže. Ker do tedaj, ko so se srečale te ladje, ni bila vojna napovedana — zato Rusi tudi niso mislili, da pride do boja in se niso pripravili nanj. Nakrat so jih Japonci napadli. Japonci so ruske ladje trikrat atakirali. Japonski napad je bil odbit in ga Japonci niso več ponovili. Tudi Japonci so imeli izgube. Poškodbe »R

Sarg glicerin-mjila
strjeno in tekoče
napravlja kožo
belo in nežno.
Dobi se povsod.

Sarg-ova glicerin-mjila
so za odrasle kakor za otroke nainejše
starosti **Izvršno čistilo**. Z najboljšim
uspehom ga rabijo znanje avtorite, kakor
prof. dr. Hebra, Schauta, Fröhwald, Karel
in Gustav Breus, Schandlauer itd. 2

Le Griffon'
najboljši cigaretni papir.
49 Dobiva se povsod. 705

Zdravilski konjak
zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemiškim nadzorstvom.
Destilerija Camis & Stock Trst-Barkovlje.
1/4 steklenica K 5,-, 1/2 steklenice K 260. — Na prodaj v boljših trgovinah. 16

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las
deluje najboljše priznana **Tanno-chinin tinktura za lase**

katera okrećeje lasičče, odstraže luske in preprečeje izpadanje las.
1 steklenica z navodom 1 K.

Razpolaga se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, špecijalist, najfinjejših parfumov, kirurgičnih obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani, Resiljeva cesta št. 1 poleg novozgrajenega Fran Jožefevga jubil. mostu 37-6

Umrli so v Ljubljani:

Dne 6. februarja: Josip Aistrich, knjigovodja, 48 let, Mestni trg št. 13, vnetje trebušne mrene.

V deželni bolnici:

Dne 31. januarja: Matevž Mravje, črveljar, 45 let, jetika. — Ivan Bacar, milarski pomočnik, 20 let, Meningitis. — Ivan Budan, natakar, 21 let jetika.

Dne 3. februarja: Anton Gruden, dežavec, 75 let, srčna hiba.

Dne 4. februarja: Ivan Flegar, mizar, 63 let, Tumor vasecae, Oedema.

Dne 5. februarja: Fran Trboš, trgovski sotrušnik, 25 let, jetika. — Ivan Zupančič, dežavec, 66 let, Cirrhosis hepatis.

V hiralnicici:

Dne 6. februarja: Damijan Božič, dežavec, 59 let, Dementia senilis. — Andrej Peždić, dinar, 40 let, jetika.

Leonhard Del-Linz
trgovec in posestnik

Fani Vidrih

perčena.

400 Razdroto.

Regunje.

Brez vsakega posebnega naznana.

Št. 4201.

Razglas.

V smislu §. 15 občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dn. 5. avgusta 1871. št. 22 dež. zak.) naznanja se javno, da so imeniki volilnih upravičencev za letošnje do polnilne volitve v občinski svet

estavljeni in da se smijo **od sobote, dne 6. t. m., skozi 14 dni** v pisarni magistratnega predsedstvenega tajnika (Mestni trg št. 27, II. nadstropje, soba št. 5) ob uradnih urah pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženih ugovorih bo razsjal občinski svet.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 3. februarja 1904.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kursi dunaj. borz 10. februarja 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 2% majeva renta	99-75	99-95
5 2% srebrna renta	99-75	99-95
4% avstr. kronska renta	99-90	100-10
4% zlata	119-75	119-95
4% ogrska kronska	97-75	97-95
4% zlata	117-90	118-10
4% posojilo dežele Kranjske	100- .	100-75
4 1/2% posojilo mesta Split	100- .	100- .
4 1/2% Zader	100- .	100- .
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	100-25	101-25
4% češke dež. banka k.o.	100- .	100-10
4% ž. o.	100- .	100-20
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-50	102- .
4 1/2% pest. kom. k. o.	106-40	107-40
4 1/2% zast. pisma innerst. hr. ogrske cen.	101- .	102- .
dež. hr.	100-50	101-50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100- .	100-90
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100- .	100-70
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98-50	100-70
4% prior. dol. žel.	99-70	296-50
3% juž. žel. kup. 1/4%	294-50	101- .
4 1/2% avst. pos. za žel. p.o.	101- .	102- .

Srečke

Srečke od 1. 1854

" " 1860/

" " 1864

" " tizske

" " zem. kred. I. emisije

" " II.

" " ogr. hip. banke

" " srbske à frs. 100-

" " turške

Basilika srečke

Kreditne srečke

Inomoske

Krakovske

Ljubljanske

Avt. rud. križa

Ogr.

Rudolfove

Salcburške

Dunajske kom.

Denice

Južne železnice

Državne železnice

Avt.-ogrskie bančne delnice

Avt. kreditne banke

Ogrske

Zivnostenska

Premogokop v Mostu (Brüx)

Alpinške montane

Praške žel. in dr.

Rima-Murányi

Trbovški prem. družbe

Avt. orožne tovr. družbe

Češke sladkorne družbe

Valute

C. kr. cekin

20 franki

20 marke

Sovereigns

Marke

Eubliji

Dolarji

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 10. februarja 1904.

Termin.

Pšenica za april za 50 kg K 7-96

Rž " " april 1903 50 " 8-21

Koruza " maj 1904 50 " 6-74

Oves " maj 50 " 5-35

5-65

Efektiv.

10-15 vin. višje.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806-2. Srednji vrhni tlak 736-0 mm.

Februar 1904.

Termin.

Pšenica za april za 50 kg K 7-96

Rž " " april 1903 50 " 8-21

Koruza " maj 1904 50 " 6-74

Oves " maj 50 " 5-35

5-65

Srednja včerajšnja temperatura: 5-3°

normalne: -0-8°. Mokrina v 24 urah: 12-5 mm.

Poskusite

5-32

EDMUND KAVČIĆ, Ljubljana.

Vzroci se radovljivo dajejo brezplačno.

Pozor!

V novi restavraciji

„pri Zajcu“

na Rimske cesti št. 24

(vogal Rimske, Bleiweisove in Tržaške ceste)

je na razpolago najbogatejša izber

raznih pristnih vin

ter se poleg istih toči tudi

fini hrvatski pelinkovec.

Istotam se proda mlad, krasen,

dolgodlakast pes bernardinske

pasme.

svetoguščin Zajec

restavrat.

394-1

Hiša v Spodnji Šiški

kjer se nahaja gostilna, hlev in šupa, priprava za vinske trgovce (370-2) se proda.

Naslov se izve v upr. „Slov. Nar.“

2 stanovanji

v novi hiši vsako z 2 sobama, pripadki ter uporabo vrtu, (371-2)

se odda,

in sicer eno takoj, eno pa za

prodajalka

z majhno kavejo za filialko v Ljubljani.
Anton Pfeiffer, prekajevalec
Novo mesto.

Lepo, elegantno parketirano 389-2

stanovanje

s 3 sobami in zraven spadajočimi prostori blizu državnega kolodvora v Spod. Šiški, Kolodvorske ulice štev. 208

— se odda. —

Hotel, restavracijo in kavarno

oddaja v najem

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v svoji hiši, „Narodni dom“, Piazza Caserma št. 2
z dnem 24. avgusta 1904.

Ponudbe se sprejemajo do dne 15. februarja t. I.
Eventuelno se oddajo hotel, restavracija in kavarna
tudi posebej.

Prijave se sprejemajo v posojilnični pisarni (ulica S. Francesco
št. 2, I. nadstr., telefon št. 952), kjer se dajejo tudi potrebna pojasnila.

Prevzetje gostilne.

Slavnemu občinstvu vladu naznanjava, da sva prevzela

gostilno „pri Straželnu“

na Poljanski cesti št. 21

katero sva otvorila dne 6. februarja t. I.

Za dobro pijačo in okusna jedila bo vedno skrbljeno.

Priporočava se za mnogobrojni obisk z odličnim spoštovanjem

M. in M. Inkret
gostilničar.

356-2

Tschinkelnov

se dobiva 348-2

samo

pri edinem izdelovalcu

Tschinkel

-nu

v Ljubljani

in njegovih zastopnikih.

Lepo stanovanje

se odda za 1. maj. 357-4

J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Vsek dan
sveže najfinje

pustne krofe

priporoča

J. ZALAZNIK

slaščičarna

STARI TRG 21
GLAVNI TRG 6 27-12
SV. PETRA CESTA 26.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplacili.

Vsek član ima po preteklu petih let pravico do dividende.

Dobra kuharica

je izšla
Minka Vasičeva

v založništvu Lavoslava Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samó vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

spisala
Minka Vasičeva

je izšla

v Gospodskih ulicah štev. 12.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fondi: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsi pojamila dajo.

3-16

Generalni zastop v Ljubljani, čeprav pisarne so v lastnej bančnej hiši

v Gospodskih ulicah štev. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah.

Škode cenuje takoj in najkulanteje.

Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

Preselitev obrta.

Slavnemu občinstvu vladu naznanjam, da sem se preselil s Sv. Petra nasipa

na Dunajsko cesto št. 18

v hišo „Kmetske posojilnice“.

Zahvaljujem se tem potom za dosedaj mi naklonjeno zaupanje ter se priporočam tudi za nadalje.

Izdelujem vsakovrsto obleko po najmodernejšem kroju ter po zmernih cenah.

Za mnogobrojna naročila se priporočam z vsem spoštovanjem

J. N. Potočnik

krajač

Ljubljana, Dunajska cesta št. 18.

Najcenejše nakupovanje

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI
komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rudninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

Restavracija, Narodni dom'

Usaki petek

morske ribe

Sprejemajo se tudi naročila na obed.

(Tudi za 2. uro popoldne)

Za obilen obisk se priporoča

87-27 Ivan Kenda.